

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sairausvakuutuslain 5 ja 5 b §:n väliaikaisesta muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan sairausvakuutuslakia muutettavaksi siten, että sairausvakuutuksen hammashuollon korvauksissa noudatettavia perusteita jatkettaisiin vielä vuoden 2000 ajan tällä hetkellä voimassa olevan väliaikaisen lainsäädännön mukaisessa laajuudessa. Siten vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneillä vakuutetuilla oikeus järjestelmällisen hammashuollon korvauksiin jatkuisi. Myös ennen vuotta 1956 syntyneiden vakuutettujen oikeutta tutkimuksen tai ennalta ehkäisevän hoidon korvauksiin joka kolmas kalenterivuosi sekä muun sairauden kuin hammassairauden parantamiseksi välttämättömän tai säde- tai sytostaattihoidon vuoksi

tarpeellisen hammashoidon korvauksiin jatkettaisiin.

Tarkoituksena on, että vuoden 2001 alusta lukien järjestelmällinen hammashuolto laajennetaan sairausvakuutusjärjestelmän ja kuntien palvelujärjestelmän avulla kosemaan koko väestöä.

Esitys liittyy valtion vuoden 2000 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki sairausvakuutuslain 5 ja 5 b §:n väliaikaisesta muuttamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000 ja se olisi voimassa 31 päivään joulukuuta 2000.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Yleistä

Sairausvakuutuslakiin (364/1963) sisältyviä hammashuollon korvaussäännöksiä uudistettiin vuonna 1991. Sairausvakuutuslain muuttamisesta annetun lain (1714/1991) tarkoituksena oli ulottaa järjestelmällisen hammashuollon korvaaminen koskemaan koko aikuisväestöä 1 päivästä heinäkuuta 1992 lukien. Hammashuollon kustannuksista, mukaan lukien laboratorio- ja röntgentutkimukset, hammaslääkärin määräämät lääkkeet sekä hammashoitoon liittyvät matkakustannukset sekä osin protetiikan kustannukset, olisi suoritettu korvausta koko väestölle. Oikomishoito olisi jäänyt korvausten ulkopuolelle. Sairausvakuutuslain järjestelmällisen hammashuollon korvausten laajentamista on sittemmin siirretty väliaikaisilla laeilla, viimeksi joulukuussa 1996 sairausvakuutuslain 5 ja 5 b §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetulla lailla (1213/1996), joka tuli voimaan vuoden 1997 alusta ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1999 saakka.

Eduskunta on järjestelmällisen hammashuollon toimeenpanon siirtämistä vuoden 1996 alusta vuoden 1997 alkuun koskevaan hallituksen esitykseen antamassaan vastauksessa (EV 103/1995 vp - HE 104/1995 vp) edellyttänyt, että hallitus tekee vuoden 1997 talousarvioesitykseen liittyen ehdotuksen hammashuollon laajentamisen järjestämisestä ja sen aikataulusta. Tarkoituksena oli, että ennen vuotta 2000 selvitetään mahdollisuudet hoitaa yleinen hammashuolto sairausvakuutusjärjestelmän ja kuntien palvelujärjestelmän avulla nykyisten voimavarojen puitteissa.

Paavo Lipposen II hallituksen hallitusohjelman mukaan koko aikuisväestön mahdollisuus saada yhteisistä varoista tuettua hammashuoltoa toteutetaan kustannusneutraalisti vaiheittain.

1.2. Järjestelmällinen hammashuolto

Hammashuollon keskeisiä tavoitteita on koko aikuisväestön saattaminen sairausvakuutusjärjestelmän ja kunnallisen palvelujärjestelmän avulla järjestelmällisen ham-

mashuollon piiriin ja hoitoon hakeutumista estävien taloudellisten syiden poistaminen. Järjestelmällisellä hammashuollolla tarkoitetaan, että potilaalle tarjotaan säännöllisesti toistuva perusteellinen suun ja hampaiston terveystarkastus, hoitosuunnitelman laatiminen, ehkäisevää hoitoa ja suoritettujen tarkastusten perusteella tarpeelliseksi havaittua hoitoa.

Edellä mainitulla vuoden 1991 sairausvakuutuslain muutoksella oli tarkoitus ulottaa hammashuollon korvaukset koko väestöä koskeviksi. Tämän lain mukaan vakuutetuille olisi korvattu tutkimuksen ja ennalta ehkäisevän hoidon kustannuksista 80 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä. Hammaslääkärin muusta hammashoidosta perimästä palkkiosta olisi korvattu 50 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä. Myös proteettisista hoitotoimenpiteistä, siltä osin kuin se olisi ollut korvattavaa, olisi korvaus ollut 50 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä. Hammaslääkärin määräämistä lääkkeistä sekä laboratorio- ja röntgentutkimuksista ja hoitoon liittyvistä matkakustannuksista olisi suoritettu korvausta sairausvakuutuksen yleisten periaatteiden mukaisesti.

Valtiontaloudellisista syistä aikuisväestön järjestelmällisen hammashuollon, mukaan lukien proteettinen hoito, kustannusten korvaamisen aloittamista on jouduttu siirtämään väliaikaisilla laeilla aina 31 päivään joulukuuta 1999 saakka. Tämä on merkinnyt sitä, että oikeus saada sairausvakuutuksesta hammashuollon korvauksia on koskenut pääasiallisesti vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneitä vakuutettuja. Väliaikaisilla laeilla viime vuosina toteutettu sairausvakuutuksen hammashuollon korvausjärjestelmä on pääosiltaan vastannut ennen vuonna 1991 säädettyä muutosta voimassa ollutta lainsäädäntöä. Sairausvakuutuksen korvauksiin oikeutettujen piiriä laajennettiin 1 päivänä loka-kuuta 1997 voimaan tulleella väliaikaisella lailla. Tällöin ennen vuotta 1956 syntyneet tulivat oikeutetuiksi sairausvakuutuksen korvaukseen kerran kolmessa kalenterivuodessa hammaslääkärin suorittaman tutkimuksen ja ennalta ehkäisevän hoidon kustannuksista.

Vuoden 1999 loppuun voimassa olevan sairausvakuutuslain väliaikaista muuttamista koskevan lain mukaan oikeus korvauksiin

hammashoidon kustannuksista on pääsääntöisesti vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneillä, mikä vuonna 1999 tarkoittaa 43-vuotiaita ja sitä nuorempia. Korvausta suoritetaan järjestelmällisen hammashuollon periaatteita noudattavan suun ja hampaiden tutkimuksen ja ehkäisevän hoidon kustannuksista 75 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä sekä muusta hammaslääkärin suorittamasta hammashoidosta 60 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä. Vakuutetuille korvataan hammaslääkärin määräämät laboratorio- ja röntgentutkimukset sekä tarpeelliset lääkkeet vastaavien periaatteiden mukaisesti kuin lääkärinkin määrääminä. Lisäksi hammashoittoon liittyvät matkakustannukset on korvattu sairausvakuutuksen yleisten periaatteiden mukaisesti.

Voimassa olevan sairausvakuutuksen korvausjärjestelmän mukaan muulla aikuisväestöllä eli ennen vuotta 1956 syntyneillä on oikeus sairausvakuutuslain mukaisiin hammashuollon korvauksiin, jos hammassairauden hoitaminen on ollut muun sairauden parantamiseksi välttämätöntä taikka säde- tai sytostaattihoidon vuoksi tarpeellista. Tällöin hoidon korvaaminen riippuu muun sairauden kuin hammassairauden hoidon edellyttämästä tarpeesta. Hammaslääkärin perimistä palkkioista on korvattu 60 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä. Lisäksi lokakuun alusta 1997 lukien mainitulle ikäryhmälle on korvattu sairausvakuutuksesta edellä kuvatun mukaisesti tutkimuksen ja ehkäisevän hoidon kustannuksista 75 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä.

Hammashuollon korvausten ulkopuolelle on jäänyt oikomishoito sekä proteettiset toimenpiteet ja hammastekniset kustannukset.

Vuonna 1998 hammashuollon kustannuksia korvattiin yli 665 000 vakuutetulle, joista 19–42-vuotiaita vakuutettuja on ollut yli 280 000. Vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneille suoritettiin samana vuonna keskimäärin 559 markkaa korvauksensaajaa kohden, mikä vastaa keskimäärin noin 43 prosenttia maksetuista hammaslääkärinpalkkioista.

1.3. Hammashuolto kunnallisessa palvelujärjestelmässä

Kansanterveyslain (66/1972) 14 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan kunnan tulee kansanterveystyöhön kuuluvana tehtävänä ylläpitää hammashuoltoa siinä laajuudessa kuin

asetuksella tarkemmin säädetään. Kansanterveysasetuksen (802/1992) 1 momentin mukaan kunnan tulee järjestää hampaiden tutkimus ja hoito ensisijassa vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneille sekä pään ja kaulan alueelle sädehoitoa saaneille. Kunta voi mainittujen säännösten nojalla kohdentaa terveyskeskusten antaman hammashoidon päätöksensä mukaisesti.

Käytännössä yli puolet terveyskeskuksista järjesti vuonna 1997 hammashoitopalvelut alueensa koko väestölle. Näiden terveyskeskusten toimialueella asui 1,6 miljoonaa henkilöä. Neljännes kunnista järjesti hammashoitopalvelut kansanterveysasetuksen rajauksen mukaisesti vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneille, mikä käytännössä tarkoitti 1,7 miljoonaa henkilöä. Loput terveyskeskuksista oli rajannut hammashuoltopalvelut vieläkin suppeammiksi. Näissä kunnissa asui noin 1,7 miljoonaa henkilöä.

Sosiaali- ja terveysministeriö on yhdessä sosiaali- ja terveystieteiden tutkimus- ja kehittämiskeskuksen kanssa käynnistänyt vuonna 1998 suun terveydenhuollon kehittämissuunnitelman, jonka yhteydessä selvitetään keinoja laajentaa terveyskeskusten järjestämää hammashoitoa. Projekti päättyy vuoden 2000 lopussa.

1.4. Ehdotus vuoden 2000 hammashuollon korvauksiksi

Esityksessä ehdotetaan, että vielä vuoden 2000 ajan noudatettaisiin väliaikaisesti hammashuollon korvausjärjestelmää siinä laajuudessa kuin se tällä hetkellä on voimassa. Tämä merkitsee, että korvaukset kohdistuvat pääosin vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneille vakuutetuille. Heidän oikeutensa järjestelmällisen hammashuollon korvauksiin jatkuisi siten, että hammaslääkärin suorittamasta tutkimuksesta ja ennalta ehkäisevästä hoidosta korvattaisiin 75 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä ja muusta hammaslääkärin suorittamasta hammashoidosta 60 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä.

Myös oikeutta hammashuollon korvauksiin ehkäisevän hoidon ja tutkimuksen osalta jatkettaisiin lokakuussa 1997 voimaan tulleessa laajuudessa. Tämä merkitsisi, että ennen vuotta 1956 syntyneillä henkilöillä olisi oikeus saada sairausvakuutuskorvaus hammaslääkärin suorittaman järjestelmällisen

hammashuollon periaatteita noudattavan suun ja hampaiden tutkimuksen ja ennalta ehkäisevän hoidon kustannuksista joka kolmas kalenterivuosi. Korvaus olisi 75 prosenttia enintään taksan mukaisesta määrästä. Vuonna 2000 korvausta myönnettäessä tulee huomioida vuosina 1997—1999 voimassa olleen väliaikaisen lain nojalla tutkimuksesta ja ehkäisevästä hoidosta suoritettua korvauksia. Edelleenkin oikeus hammashuollon korvauksiin muun kuin hammassairauden perusteella todetun tarpeen perusteella jatkuisi edellä kuvatun mukaisesti.

1.5. Järjestelmällisen hammashuollon ulottaminen koko väestöä koskeväksi

Hallitusohjelman mukaan yhteisistä varoista tuettu hammashuolto ulotetaan koko väestöä koskeväksi. Tämä tulee toteuttaa kustannusneutraalisti vaiheittain. Hallitusohjelman mukaisesti sosiaali- ja terveysministeriössä valmistellaan hammashuollon kokonaisuudistusta, joka tulee koskemaan sekä sairausvakuutuslain mukaisen hammashuollon korvauksia että kunnallista hammashoitoa. Järjestelmällisen hammashuollon laajentaminen koko aikuisväestöä koskeväksi edellyttää muutoksia niin sairausvakuutuslainsäädäntöön kuin kunnallista hammashuoltoa ohjaavaan kansanterveyslainsäädäntöön. Nämä muutokset tulee toteuttaa samanaikaisesti. Uudistuksessa on tarkoituksenmukaista hyödyntää edellä mainitusta vuonna 2000 päättyvästä suun terveydenhuollon kehittämisprojektista saatavia tuloksia.

Järjestelmällisen hammashuollon laajentaminen koko aikuisväestöä koskeväksi on tarkoitus toteuttaa vuoden 2001 alusta. Näin

varmistetaan tämän kokonaisuudistuksen huolellinen valmistelu, valmisteltavana olevan uudistuksen rahoituksen ratkaiseminen sekä kunnallisen hammashuollon kehittämisprojektista saatavien tulosten huomioon ottaminen. Lisäksi kansaneläkelaitos on ilmoittanut, että vuosituhanen vaihtumisesta aiheutuu sen ylläpitämille tietojärjestelmille mittavat tarkistus- ja muutostyöt, mitkä vaikeuttaisivat hammashuollon kokonaisuudistuksen toteuttamista vuoden 2000 alusta.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Hammashuollon korvausten kokonaiskustannukset ovat vuonna 1999 arviolta 250 miljoonaa markkaa. Ehdotetun väliaikaisen lain mukaisten vuoden 2000 korvausten kokonaismenojen on arvioitu kasvavan 260 miljoonaan markkaan. Menoissa on otettu huomioon, että ennen vuotta 1956 syntyneiden vakuutettujen tutkimuksen ja ehkäisevän hoidon jatkaminen lisää kustannuksia 25 miljoonalla markkalla. Sairausvakuutuksen määrärahan mitoituksessa vuodelle 2000 on myös otettu vähennyksenä huomioon 210 miljoonaa markkaa järjestelmällisen hammashuollon korvaamisen siirtämisen johdosta.

Sairausvakuutuksen hammashuollon korvauksiin ehdotetuilla muutoksilla ei ole vaikutusta rintamaveteraanien hammashuoltoon.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä virkatyönä. Valmistelun yhteydessä on kuultu kansaneläkelaitosta ja Suomen Hammaslääkäriliitto ry:tä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1.1. Laki sairausvakuutuslain 5 ja 5 b §:n väliaikaisesta muuttamisesta

5 §. Pykälän 2 momenttiin lisätään siitä kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti, jonka mukaan ennen vuotta 1956 syntyneille vakuutetuilla on oikeus hammashuollon korvauksiin niissä tilanteissa, joissa

hammashoito on välttämätöntä muun sairauden kuin hammassairauden parantamiseksi ja säde- tai sytostaattihoidon vuoksi tarpeellista.

5 b §. Pykälän 1 momentin johdantokappaleeseen on lisätty rajoitus, jonka mukaan järjestelmällisen hammashuollon korvauksiin ovat oikeutettuja vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneet vakuutetut. Lisäksi 1 momentin 1 kohdassa on rajattu oikomishoidon lisäksi

proteettiset toimenpiteet ja hammastekniset kustannukset korvausten ulkopuolelle.

Pykälään muutoksen yhteydessä lisätyssä 2 momentissa säädetään ennen vuotta 1956 syntyneiden oikeudesta hammashuollon korvauksiin enintään kerran kolmessa vuodessa tutkimuksen ja ennalta ehkäisevän hoidon kustannuksista. Mainittujen toimenpiteiden korvaamista jatketaan samassa laajuudessa kuin säännökset ovat olleet voimassa väliaikaisen lain nojalla lokakuusta 1997 lukien. Tämä merkitsee sitä, että tutkimuksen ja ehkäisevän hoidon korvauksiin vuonna 2000 ovat oikeutettuja ne ennen vuotta 1956 syntyneet vakuutetut, joille ei ole suoritettu sairausvakuutuksesta korvauksia kyseisistä toimenpiteistä kahden edeltävän kalenterivuoden aikana.

Pykälän 3 momenttiin on lisätty viittaus-säännös uuteen tämän pykälän 2 momenttiin.

2. Tarkemmat säännökset

Ehdotettujen lainmuutosten johdosta on sairausvakuutusasetuksen 2 §:n 6 momenttia muutettava, koska kyseinen säännös on voimassa väliaikaisen muutoksen johdosta vuoden 1999 loppuun. Ehdotetun sairausvakuutuslain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 5 b §:n 2 momentin mukaan asetuksella tarkemmin säädetään tutkimuksen ja ennalta ehkäisevän hoidon korvaamisesta.

3. Voimaantulo

Esitys liittyy valtion vuoden 2000 talousarvioesitykseen ja se on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki sairausvakuutuslain 5 ja 5 b §:n väliaikaisesta muuttamisesta ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000 ja se olisi voimassa 31 päivään joulukuuta 2000.

4. Säättämisyjärjestys

Hallitusmuodon 15 a §:n 2 ja 3 momentin mukaan lailla taataan jokaiselle oikeus perustoimeentulon turvaan työttömyyden, sairauden, työkyvyttömyyden ja vanhuuden

aikana sekä lapsen syntymän ja huoltajan menetyksen johdosta.

Julkisen vallan on turvattava, sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään, jokaiselle riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut ja edistettävä väestön terveyttä.

Mainittua säännöstä koskevissa hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että perustoimeentuloturvan käsite on voimassa olevasta sosiaaliturvalainsäädännöstä sinänsä riippumaton. Säännöksen tarkoituksena ei siten ole ollut turvata tavallisella lailla määriteltyjä yksittäisiä etuuksia tai tällaisten etuuskien tasoa sellaisenaan. Perustoimeentuloturvan riittävyttä arvioitaessa on hallituksen esityksen perustelujen mukaan merkitystä sillä, onko henkilöllä lakisääteiset turvajärjestelmät ja hänen tilanteensa, kuten esimerkiksi perhesuhteensa muutoin, kokonaisuutena arvioiden toimeentulon edellytykset huolimatta siitä, että hänen normaalit toimeentulonmahdollisuutensa ovat säännöksessä tarkoitettujen syyn vuoksi heikentyneet. Hallitusmuodon 15 a §:n 2 momentin vaatimuksia eivät siten vastaisi sellaiset lainsäädännölliset muutokset, jotka merkitsisivät olennaista puuttumista edellä tarkoitettuun tavoin suojattuun perustoimeentuloturvaan.

Suomalaiselle sosiaali- ja terveydenhuoltojärjestelmälle on tunnusomaista, että kunnilla on sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämisvastuu. Kunnallista palvelujärjestelmää täydentävät yksityisen terveydenhuollon palvelut, joiden käyttämisestä vakuutetuille aiheutuneista kustannuksista osa korvataan sairausvakuutuksen kautta. Sairausvakuutuksen etuuksiin on kaikilla vakuutetuilla lakiin perustuva oikeus ja tarvittaessa heillä on myös valitusmahdollisuus kansaneläkelaitoksen ratkaisuihin.

Järjestelmällisen hammashuollon laajentamisen lykkäminen vuoden 2001 alkuun ei voida katsoa heikentävän hallitusmuodon 15 a §:n 2 momentissa tarkoitettua perustoimeentulon turvaa ottaen huomioon, että vuonna 1991 säädetty uudistus ei ole koskaan tullut voimaan.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

sairausvakuutuslain 5 ja 5 b §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 5 b §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1714/1991, sekä *lisätään* väliaikaisesti 5 §:ään siitä edellä mainitulla lailla kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti, seuraavasti:

5 §

Mitä 1 momentissa säädetään sairaanhoidon korvaamisesta, sovelletaan vastaavasti hammassairauksiin, jos kysymyksessä on muun sairauden kuin hammassairauden parantamiseksi välttämätön hoito tai sädehoidon tai sytostaattihoidon takia tarpeellinen hammashoito. Hammashuollon korvaamisesta muutoin sairaanhoitona säädetään 5 b §:ssä.

5 b §

Sairaanhoitona korvataan sen lisäksi, mitä 5 §:n 2 momentissa säädetään, vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneille vakuutetuille:

1) hammaslääkärin suorittama järjestelmällisen hammashuollon periaatteita noudattava suun ja hampaiden tutkimus ja hoito, lukuun ottamatta oikomishoitoa sekä proteettisia toimenpiteitä ja hammasteknisiä kustannuksia;

2) hammaslääkärin määräämät 5 §:n 1 momentissa tarkoitetussa laitoksessa suoritettua laboratorio- ja röntgentutkimukset;

3) hammaslääkärin määräämät lääkkeet; ja

4) hammaslääkärin, asianmukaisen ammatikoulutuksen saaneen henkilön tai vakuutetun 1—3 kohdassa tarkoitettuun hammashuoltoon liittyvät matkakustannukset.

Vuonna 1955 ja sitä ennen syntyneille vakuutetuille korvataan hammaslääkärin suorittama suun ja hampaiden tutkimus ja ennalta ehkäisevä hoito enintään joka kolmas kalenterivuosi siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Mitä tässä laissa muuten säädetään sairaanhoidon korvaamisesta, noudatetaan soveltuvin osin, jollei jäljempänä toisin säädetä, myös 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun hammashuoltoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2000 saakka.

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Laki

sairausvakuutuslain 5 ja 5 b §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 5 b §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1714/1991, sekä
lisätään väliaikaisesti 5 §:ään siitä edellä mainitulla lailla kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

*Mitä 1 momentissa säädetään sairaanhoi-
don korvaamisesta, sovelletaan vastaavasti
hammassairauksiin, jos kysymyksessä on
muun sairauden kuin hammassairauden pa-
rantamiseksi välttämätön hoito tai sädehoi-
don tai sytostaattihoidon takia tarpeellinen
hammashoito. Hammashuollon korvaamisesta
muutoin sairaanhoitona säädetään
5 b §:ssä.*

5 b §

Sairaanhoitona korvataan sen lisäksi, mitä 5 §:ssä on säädetty:

1) hammaslääkärin suorittama järjestelmällisen hammashuollon periaatteita noudattava suun ja hampaiden tutkimus ja hoito, lukuun ottamatta oikomishoitoa;

2) hammaslääkärin määräämät 5 §:n 1 momentissa tarkoitetussa laitoksessa suoritettavat laboratorio- ja röntgentutkimukset;

3) hammaslääkärin määräämät lääkkeet; ja

4) hammaslääkärin, asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön tai vakuutetun 1—3 kohdassa tarkoitettuun hammashuoltoon liittyvät matkakustannukset.

Mitä tässä laissa muutoin on säädetty sairaanhoidon korvaamisesta, noudatetaan soveltuvin osin, jollei jäljempänä toisin säädetä, myös 1 momentissa tarkoitettuun hammashuoltoon.

5 b §

Sairaanhoitona korvataan sen lisäksi, mitä 5 §:n 2 momentissa säädetään, vuonna 1956 ja sen jälkeen syntyneille vakuutetuille:

1) hammaslääkärin suorittama järjestelmällisen hammashuollon periaatteita noudattava suun ja hampaiden tutkimus ja hoito, lukuun ottamatta oikomishoitoa sekä proteettisia toimenpiteitä ja hammasteknisiä kustannuksia;

2) hammaslääkärin määräämät 5 §:n 1 momentissa tarkoitetussa laitoksessa suoritettavat laboratorio- ja röntgentutkimukset;

3) hammaslääkärin määräämät lääkkeet; ja

4) hammaslääkärin, asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön tai vakuutetun 1—3 kohdassa tarkoitettuun hammashuoltoon liittyvät matkakustannukset.

Vuonna 1955 ja sitä ennen syntyneille vakuutetuille korvataan hammaslääkärin suorittama suun ja hampaiden tutkimus ja ennalta ehkäisevä hoito enintään joka kolmas kalenterivuosi siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Mitä tässä laissa muuten säädetään sairaanhoidon korvaamisesta, noudatetaan soveltuvien osin, jollei jäljempänä toisin säädetä, myös 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun hammashuoltoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2000 saakka.